

Arrest

nr. 289 101 van 22 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VERSCHUEREN
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VERSCHUEREN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraanse nationaliteit te hebben en Fars te zijn. U bent geboren in Teheran op (...). U hebt nog één broer H.A.S. (...) (O.V. (...)) met wie u samen in België bent en één halfbroer S. (...) met wie u nooit contact hebt gehad.

In 2000 kwamen uw ouders samen met u en uw broer A.S. (...) een eerste keer naar België waar ze een verzoek om internationale bescherming indienden dat werd afgewezen waarna uw moeder Z.S.Z. (O.V. (...)) samen met u en uw broer naar Iran is teruggekeerd terwijl uw vader H.A. (O.V. (...)) in België bleef en in 2008 te Brussel overleed.

In Iran volgde u hogere studies tot industrieel ingenieur en na uw studies werkte u vanaf 1 tir 1396 (= 15 juli 2017) voor het cultureel, religieus fonds 'Bonyad Farangi Emamat' waar u administratieve taken vervulde. Uw overste was er de genaamde S.M.J.J. (...). In ordibehesht 1397 (= eind april – begin mei

2018) begon S.M.J.J. (...) te werken voor Jameh Rohaniyat, oftewel de vereniging van strijdende geestelijken waar hij samenwerkte met voormalig minister Mostafa Pourmohammadi, met wie hij in het verleden reeds had samengewerkt. Uw overste S.M.J.J. (...) vertrouwde u daarbij de taak toe om de vergaderingen die hij had met Pourmohammadi en andere geestelijken van Jameh Rohaniyat, uit te typen. Begin 1398 (= april 2019) hoorde u op één van deze opnames plots dat Mostafa Pourmohammadi meedeelde: "meneer J. (...) krijgt hulp van buitenaf" waarna de opname werd stopgezet. U sprak S.M.J.J. (...) aan maar hij zei u dat men niet wist dat u dit was en dat u veilig was bij hem. Doch later werd u eerst door bodyguards en later - in shahrivar 1398 (= augustus-september 2019) - ook door Pourmohammadi zelf ondervraagd, en dit buiten medeweten van S.M.J.J. (...) om. Enkele dagen later sprak u hem opnieuw aan en wilde u uw ontslag indienen doch S.M.J.J. (...) liet u verstaan dat dit niet mogelijk was. Hij liet u niet gaan en zei dat u slechts veilig was zolang u voor hem bleef werken. Hij stelde u voor om samen met hem voor Jameh Rohaniyat te werken doch u wist dat dit onmogelijk was omdat dit enkel voor geestelijken mogelijk is. U voelde zich in gevaar omdat u over gevoelige informatie uit de vergaderingen beschikte en vreesde hierdoor Mostafa Pourmohammadi. U besloot Iran te verlaten. Nadat u uw contract vernieuwde in de tweede helft van 1398 (=najaar 2019) begon u een smokkelaar te zoeken. Via een smokkelaar kwam u voor uzelf, uw moeder en uw broer een visum voor Italië. U hebt op 22 bahman 1398 (= 11 februari 2020) Iran over land verlaten via de grens in Bazarghan. Uw moeder en broer A.S. (...) hebben Iran twee dagen later vanuit de luchthaven verlaten. In Istanboel werden jullie terug herenigd en zijn jullie verder gereisd naar Milaan in Italië. Vandaaruit werden jullie naar België gebracht waar jullie zijn toegekomen op 28 februari 2020 en waar jullie samen een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend op 3 maart 2020. Bij terugkeer naar Iran vreesde u aangehouden te worden omdat u over informatie beschikte en Pourmohammadi u zal beschuldigen deze te hebben verspreid. Uw moeder en broer vreesden dat zij onder druk gezet zouden worden omwille van uw problemen. Eind 1399 in de Perzische kalender (=begin maart 2021), kort voor nieuwjaar 1400, brachten onbekenden een bezoek aan uw grootmoeder in Iran en vroegen naar u. Quasi gelijktijdig, op 18 maart 2021, kreeg u op uw telegram-account 'Seezar' een bericht van FATA, de cyberpolitie in Iran, waarin men meedeelde dat uw account gekend was, dat het volgens hen werd gebruikt tegen de Iraanse republiek en dat het onmiddellijk diende te worden afgesloten. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten ter staving neer: een kopie van uw Iraanse identiteitskaart of melli-kaart en een kopie van uw Iraans geboortebewijs of shenasnameh; een kopie van het eerste handgeschreven verslag van een vergadering d.d. mehr of aban 1397 met leden Jameh Rohaniyat; een kopie van een document dat instructies bevat over de verkiezingen van de raad van bestuur van de stad; een kopie van een verslag van financiële transacties van Jameh Rohaniyat; een kopie van de oprichtingsakte van Jameh Rohaniyat; een fotokopie van de uitnodiging die S.M.J.J. (...) kreeg voor de nationale veiligheidsraad; kopieën van briefwisseling betreffende verbouwingen voor het gebouw van Jameh Rohaniyat; een kopie van een document betreffende instructies voor de werving van nieuwe leden; een kopie van een tabel met verkozen leden van Jameh Rohaniyat; een kopie van een lijst met contactgegevens van linkse partijen die bij het regime betrokken zijn; een fotokopie van verslag van een vergadering die u na rapportage diende te verscheuren; kopieën van uw arbeidscontracten bij Bonyad Farangi; kopie van een document met uitkomst van een vergadering; kopieën van blanco briefhoofden van Khhermani en enkele foto's waarop S.M.J.J. (...) staat afgebeeld onder meer tijdens een vergadering van Bonyad Farangi. Uw moeder Z.S.Z. (...) legde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming volgende documenten voor: een kopie van haar Iraans geboortebewijs of shenasnameh; een kopie van haar Iraanse identiteitskaart of mellikaart en verschillende medische documenten betreffende haar behandeling als hartpatiënt. Uw broer H.A.S. (...) legde volgende documenten voor: een kopie van zijn Iraans geboortebewijs of shenasnameh; kopieën van de eerste pagina's van zijn paspoort, uw paspoort en het paspoort van jullie moeder; een uitprint van berichten die u verstuurde; een uitprint van het bericht dat u ontvangen had van de Iraanse cyberpolitie; twee foto's waarop S.M.J.J. (...) en Mostafa Pourmohammadi staan afgebeeld en een document betreffende zijn hogere studies in Iran voor.

Op 1 september 2021 nam de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw voorgehouden vrees niet aannemelijk had gemaakt. Inzake de verzoeken om internationale bescherming van uw moeder Z.S.Z. (...) (O.V. (...)) en broer A.S. (...) (O.V. (...)) werd eveneens overgegaan tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien hun asielrelaas volledig steunde op de motieven die u aanhaalde.

Op 1 oktober 2021 stelden u, uw broer A.S. (...) (O.V. (...)) en uw moeder Z.S.Z. (...) (O.V. (...)) beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In haar arrest met nummer 267555 d.d. 31 januari 2022 bevestigde de RvV de beslissingen van het CGVS. U noch uw broer of moeder dienden een cassatieberoep in.

In België hebben u en uw broer A.S. (...) sinds september/oktober 2022 deelgenomen aan demonstraties gericht tegen het Iraanse regime en dit naar aanleiding van de protestbewegingen die in Iran en wereldwijd

uitbraken na de dood van Masha Amini. Zo hebt u deelgenomen aan meerdere manifestaties onder meer voor de Iraanse ambassade te Brussel. Voorts bent u actief op sociale media zoals Facebook en Instagram waarop u informatie tegen het regime en over uw aanwezigheid op de manifestaties deelt. De Iraanse autoriteiten zijn hiervan om de hoogte omwille van uw vroegere werk in Iran, omdat u plots gevlucht bent en omdat sociale media gecontroleerd worden en uw sociale mediaprofielen publiekelijk toegankelijk zijn.

Zonder België te verlaten hebben u en uw broer A.S. (...) (O.V. (...)) op 18 oktober 2022 beiden een volgend verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Iran vreest u gedood te zullen worden zonder veroordeling omwille van de politieke activiteiten die u in Iran had en op heden in België hebt. Uw broer verwijst eveneens naar de problemen die u in Iran kende, en vreest dat ze hem zouden arresteren indien ze u niet zouden vinden. Voorts verwijst hij naar de manifestaties waaraan hij samen met u deelneemt.

Ter staving van jullie volgende verzoeken om internationale bescherming leggen jullie beiden volgende, gelijke documenten neer: een USB-gegevensdrager met hierop foto's en videofragmenten van uw deelnames aan manifestaties in België; zevenentwintig afgedrukte fotokopieën betreffende jullie deelnames aan protesten in België. Voorts legt u zelf normaal een kopie voor van de eerste pagina van uw paspoort; twee kopieën met berichten vanop het instagramprofiel van S.M.J.J. (...); een fotokopie waarop drie (Iraanse) mannen te zien zijn en een medisch attest d.d. 9 augustus 2022 van dokter Rollmann betreffende uw moeder Z.S.Z. (...) waarin de arts aangeeft dat uw moeder meerdere gezondheidsklachten heeft, waaronder een vitale, dat ze voor haar dagdagelijks leven op u steunt, dat uw broer zelf medisch niet in staat haar die hulp te bieden en dus dat uw moeder een verblijfplaats nodig heeft aangepast aan haar noden waarbij uw permanente aanwezigheid aangewezen is. Uw broer legt bijkomend eveneens nogmaals een kopie van de eerste pagina van zijn paspoort voor alsook een medisch attest van Dr R. (...) d.d. 9 augustus 2022 waarin ze bevestigt dat ze uw broer opvolgt en het volgens haar nodig lijkt dat hij kan verblijven bij zowel uw moeder als uzelf.

Tot slot maakte jullie raadsman aan de Dienst Vreemdelingenzaken een begeleidend schrijven d.d. 13 december 2022 over waarin hij jullie verklaringen ondersteunt – zijnde uw deelname aan de manifestaties en zijnde de deelname aan de manifestaties van uw broer en zijn psychische problemen –, waarbij door hem in herinnering wordt gebracht dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek niet betwistte dat u in Iran voor Bonyad Farhangi Emamat werkte en uw voormalige overste in contact stond met hoge profielen uit de Iraanse politieke en geestelijke elite waardoor u volgens hem een verhoogde zichtbaarheid hebt bij het Iraans regime. Voorts haalt uw advocaat aan dat de Iraanse overheidsdiensten Iraanse burgers in het buitenland in het oog houdt en hij verwijst en citeert dienaangaande uit een rapport van de Britse Home office d.d. maart 2022 en uit een artikel getiteld 'trends in Iranian External Assassination, Surveillance and abduction plots' d.d. februari 2022. Op 30 december 2022 maakte uw advocaat zowel in het kader van uw verzoek om internationale bescherming als in dat van uw broer A.S. (...) nogmaals een begeleidend schrijven over waarin hij verwijst naar zijn eerdere schrijven en wenst toe te voegen dat jullie bijkomend aan protesten hebben deelgenomen alsook voor wat betreft uw broer A.S. (...) verwijst naar medische attesten d.d. 1 september 2022 en 19 september 2022 waarin Dr G. (...) aangeeft dat uw broer van 1 september 2022 tot 19 september 2022 werd gehospitaliseerd op de psychiatrische afdeling van het Sint-Pietersziekenhuis in Ottignies teneinde een diagnose te stellen en behandeling te starten waarbij werd vastgesteld dat hij problemen heeft met angstbeheersing en dat uw broer klachten van TOC's (=Obsessief-compulsief gedrag) heeft hetgeen niet kon worden bevestigd noch ontkend. Jullie raadsman haalt in zijn begeleidende schrijven inzake uw broer bijkomend nog de precaire situatie aan waarin hij zal terechtkomen ten gevolge ernstige psychische problemen en uw hulp in zijn leven onontbeerlijk is.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of

voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek alsook dat van uw broer A.S. (...) niet-ontvankelijk moeten verklaard worden.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming alsook dat van uw moeder en uw broer door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat jullie er niet in geslaagd waren om jullie vermeende problemen in Iran en vrees bij terugkeer naar Iran aannemelijk te maken. In beroep werd de beslissing die het CGVS had genomen voor u, uw moeder en uw broer door de RvV bevestigd. Jullie dienden geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u en/of uw broer betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in jullie dossiers voorhanden.

Zo dient erop gewezen te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het land van oorsprong van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een nood aan internationale bescherming in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Betreffende uw volgend verzoek om internationale bescherming haalt u aan dat u in België politieke activiteiten ontwikkeld hebt waarbij u hebt deelgenomen aan enkele protestacties tegen het Iraanse regime alsook dat u op sociale media actief bent (verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 17 & 18). Dat u hebt deelgenomen aan enkele protestacties en dat u actief bent op sociale media wordt door het CGVS op zich niet betwist. Het blijkt genoegzaam uit de door u neergelegde foto's en videofragmenten (Verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 19). Echter dient te worden opgemerkt dat uw politieke activisme zijn aanvang pas vindt in september/oktober 2022 (verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 18) en in de context dat er niet alleen in Iran maar wereldwijd protesten tegen het Iraanse regime uitbraken. Nochtans bent u reeds sinds 28 februari 2020 in België en zijn er geen aanwijzingen dat u in de periode van februari 2020 tot september 2022 politieke activiteiten in België had ontwikkeld.

Op basis van de foto's en videofragmenten die u en uw broer voorleggen, kan voorts enkel en alleen worden afgeleid dat jullie sinds het uitbreken van de wereldwijde protesten in september 2022 en aldus in die context enkele malen hebben deelgenomen aan protestacties in België, onder meer aan de vrije universiteit van Brussel ter hoogte van de Iraanse ambassade en dat jullie tijdens de manifestaties slechts één van de vele andere manifestanten waren. Geenszins blijkt uit de foto's dat u of uw broer een vooraanstaande rol vervulden tijdens deze protesten waardoor jullie ten opzicht van de vele andere protestanten in het oog van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gesprongen. U haalde weliswaar aan dat u voor de Iraanse ambassade een vlag hebt verscheurd waarvan u naar eigen zeggen bewijs neerlegt op de USB-gegevensdrager, doch in deze dient te worden vastgesteld dat er op de USB in het geheel geen foto of videofragment is terug te vinden dat dit aantoont. Er is slechts een videofragment op terug te vinden van een Iraanse vlag die op de grond ligt waarover niet alleen u en maar overigens ook verschillende andere betogers wandelen.

Louter op basis van jullie deelname aan enkele manifestaties kan ook niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van jullie aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat jullie omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement geïsoleerd zouden worden door diezelfde autoriteiten bij een eventuele terugkeer. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u en/of uw broer hebben dit echter niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Jullie brengen geen concreet elementen aan dat het tegendeel aantoont. Immers, de landeninformatie waarnaar uw advocaat verwijst is slechts van algemene aard en bovendien nogal selectief geciteerd. Zo wordt in de volgende paragraaf (6.2.3) van het rapport van het Britse Home Office eveneens vermeld dat het regime hoofdzakelijk focust op belangrijke personen alsook dat het volgens het rapport (punt 6.3.1) onduidelijk is

hoever de reikwijdte van het monitoren van manifestaties (in het Verenigd Koninkrijk) gaat. Uit het rapport komt aldus geenszins naar voor dat alle Iraniërs in het buitenland door het regime gemonitord (kunnen) worden.

Dat u voorts ook actief bent op sociale media en u onder uw eigen naam naast kritische berichten aan het adres van het Iraanse regime ook foto's van uw deelnames aan de protesten in België post waarbij uw facebookprofiel en Instagramprofiel ook publiekelijk toegankelijk zijn, verandert evenmin de eerder gemaakte beoordeling van het CGVS en de RvV. Er dient te worden opgemerkt dat u op Facebook slechts honderdveertien vrienden hebt. Voorts blijkt dat enkel een foto van uzelf en zonder enige verdere politieke connotatie, geplaatst d.d. 26 februari 2020 negenentwintig likes krijgt. Uw kritische berichten en de foto's van uw deelname aan protesten daarentegen dateren vanaf 6 oktober 2022 – kort voor u uw volgende verzoek indiende – en genereren daarenboven slechts tussen de twee en de acht likes of commentaren. Ook op uw Instagram-account hebt u overigens slechts 165 volgers en gemiddeld genereren uw posts en berichten er slechts zesentwintig likes. Hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat u een invloedrijk persoon of activist op sociale media zou zijn. Wel in tegendeel, het feit dat uw bereik op sociale media uiterst beperkt blijkt te zijn en u pas kort voor uw volgende verzoek om internationale bescherming startte met deze politiek-getinte online-activiteiten, doet vermoeden dat u eerder uit opportunistische redenen en in het kader van uw verzoek om internationale bescherming op een publiek toegankelijk forum en onder uw eigen naam foto's van uw aanwezigheid op de manifestaties plaatst. Zoals reeds vermeldt blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, hoe dan ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. U brengt wederom geen concreet element aan dat het tegendeel aantoonst. Immers voor wat betreft de informatie die door uw advocaat werd aangebracht, zijnde wederom een verwijzing naar het rapport van de Britse Home Office en het artikel 'trends in Iranian External assassination, surveillance and abduction plots' d.d. februari 2022, dient te worden opgemerkt dat dit wederom algemene landeninformatie betreft waaruit geenszins zonder meer blijkt dat uw sociale mediaprofielen worden gemonitord door het Iraanse regime. Bovendien geeft men in het vermeldde rapport van het Britse Home office evenzeer aan dat het onduidelijk is hoe grondig het Iraanse regime de inhoud van buitenlandse sociale media kan monitoren (6.4.1). Voorgaande ligt in de lijn van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat oppositieactiviteiten van Iraniërs in het buitenland kunnen worden opgevolgd door het Iraanse regime, doch dat dit waarschijnlijk enkel gebeurt met hogere profielen of zij die connecties hebben met de politieke oppositie in Iran zelf waarbij tevens blijkt dat het risico van een cyberdissident in exile recht evenredig is met de aard van de kritiek en het aantal volgers dat men heeft. Ook het loutere gegeven dat u in Iran voor de organisatie Bonyad Farhangi Emamat gewerkt hebt, is onvoldoende om aan te nemen dat u hierdoor een verhoogde zichtbaarheid zou hebben. De door u voorgehouden problemen ten gevolge uw werkzaamheden bij voormelde organisatie werden in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming immers als ongeloofwaardig beoordeeld. U legt twee prints en een fotokopie voor van uw voormalige werkgever waaruit moet blijken dat de man banden heeft met de hogere kringen en hij het regime ook steunt. Aangezien uw problemen in Iran ongeloofwaardig zijn, is het in het geheel niet aangetoond noch aannemelijk dat de man u zou laten monitoren zo hij al zou weten dat u in het buitenland bent. U brengt hiertoe bovendien opnieuw geen enkel concreet element aan.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk weet te maken dat u op basis van uw deelnames aan protesten in België noch op basis van uw onlineactiviteiten op sociale media in het vizier zou zijn van de Iraanse autoriteiten.

Voor wat betreft het medisch attest aangaande uw moeder alsook wat betreft de medische attesten aangaande uw broer A.S. (...) waaruit moet blijken dat hij psychische problemen kent en uw ondersteuning nodig heeft, dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat uw moeder u nodig zou hebben om haar in haar medische problemen bij te staan, een motief is dat geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling dat u in België wil verblijven om voor uw moeder te zorgen. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.

Wat betreft uw bewering als moslim te zijn geboren doch dat u op heden – en sinds ongeveer augustus 2022 geen religie meer hebt (verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 9), dient allereerst te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige vrees omwille van uw areligieuze

overtuigingen koestert bij terugkeer naar Iran noch dat u hierdoor problemen hebt gekend (verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 17, 18, 19 & 20). In dit verband kan tevens gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, waaruit blijkt dat Iran een heel gevarieerde samenleving is met zowel een grote groep conservatieven als seculieren. De Iraanse samenleving kent meer en meer atheïsten en bij een groot deel van de bevolking wordt dit ook meer aanvaard. Religie speelt in het dagelijkse leven van vele Iraniërs niet zo'n grote rol. Veel Iraniërs nemen niet meer deel aan het vrijdaggebed. Het niet deelnemen aan het gebed zal dan ook weinig waarschijnlijk leiden tot de verdachtmaking dat iemand atheïst is. Niettegenstaande in de strafwet verschillende bepalingen terug te vinden zijn die atheïsme kunnen strafbaar stellen, zijn er in de praktijk geen zaken bekend waarin iemand enkel en alleen wordt beschuldigd atheïst te zijn. Dit heeft onder meer te maken met het feit dat het weinig of niet gebeurt dat iemand zich in Iran openlijk zal uiten als atheïst. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas, kan er dan ook niet aangenomen worden dat de autoriteiten op de hoogte zijn van het feit dat u geen geloof aanhangt of dat u zich in de toekomst aldus zal uiten.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u en uw broer reeds een kopie van de eerste pagina uit jullie paspoorten hebben voorgelegd in het kader van jullie eerste verzoek. Deze kunnen hoogstens jullie identiteit en nationaliteit staven dewelke overigens niet wordt betwist. In deze kan wel nog worden aangehaald dat uw Iraans paspoort en dat van uw broer, en meer bepaald het ontbreken van jullie originele paspoorten, reeds werd besproken tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming waarbij werd geconcludeerd dat u naar alle waarschijnlijkheid uw werkelijke paspoort achterhield teneinde de informatie die erin vervat zit, verborgen te houden.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het volgend verzoek om internationale bescherming van uw broer H.A.S. (...) (OV (...)) niet-ontvankelijk wordt verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatsecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

"- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;

- Artikel 48/3, 48/4, 57/6/2, 57/5ter van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- Artikel 62 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

- Het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker geeft aan:

"Uit het geheel van zijn verklaringen en van de stukken neergelegd ter ondersteuning van zijn volgend verzoek om internationale bescherming, blijkt dat verzoeker op regelmatig basis deelneemt aan manifestaties tegen het Iraanse regime.

Het betreft onder meer betogingen aan de universiteitsgebouwen van de VUB als aan de Iraanse ambassade.

In combinatie met zijn professionele verleden in Iran als werknemer bij 'Bonyad Farangi Emamat' met kennis over de werking van Jameh Rohaniyat (de vereniging van strijdende geestelijken) vreest hij door zijn verhoogde zichtbaarheid vervolgd te worden bij terugkeer.

Hij vreest immers herkend te zullen worden bij de surveillance van manifestaties door Iraanse overheidsdiensten. De actuele situatie in Iran maakt inderdaad dat deze vrees gerechtvaardigd is, al zeker voor iemand met zijn profiel.

Het geheel van deze elementen vormen duidelijk nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken om voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking te komen."

Verzoeker geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en doet gelden:

"Het CGVS meent onterecht dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken om voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking te komen, noch dat het zelf over dergelijke elementen zou beschikken.

Het voldoet bij deze beoordeling niet aan de hierboven uiteengezette plicht om over te gaan tot een grondig onderzoek, en doet met name blij van een gebrek aan zorgvuldigheid."

Verzoeker vervolgt:

"In de eerste plaats dient vastgesteld te worden dat verwerende partij niet voldoende bewust lijkt van de huidige, verslechterde situatie in Iran.

Zij baseert zich immers in haar argumentatie op de informatie van rapporten opgesteld vóór de gebeurtenissen van september 2022 zonder hierbij enig voorbehoud te reserveren of enige correctie aan te brengen als gevolg van de nieuwe, recente realiteit.

De verwerende partij beoordeelt de aangebrachte informatie van verzoeker aangaande de surveillance technieken van het Iraans regime zoals opgesteld vóór september 2022, dit terwijl de situatie ernstig is verslechterd.

Op die wijze besluit zij onterecht dat dit geen nieuw element uitmaakt.

Zo stelde verzoeker in zijn volgend verzoek onder meer dat:

- Uit een rapport van de Britse Home Office van maart 2022, met als titel "Country Policy and Information Note Iran: Social media, surveillance and sur place activities" staan aangaande de surveillance van Iraanse diensten op Iraniërs in het buitenland het volgende te lezen op pagina 34:

(...)

En inzake surveillance op sociale media (p. 35):

(...)

En, uit het artikel "Trends in Iranian External Assassination, Surveillance, and Abduction Plots", verschenen in februari 2022, van auteur M. Levitt die stelt dat buitenlandse surveillance een gekende strategie is van het Iraanse regime dat onder de huidige regering nog kan toenemen:

(...)

Ingaand op deze laatste bron, is het evident dat de huidige, Iraanse regering, nu zij op dergelijke wijze onder druk wordt gezet door haar bevolking, deze surveillance technieken nog verder zal doen toenemen dan al verwacht werd.

Gezien verzoeker manifestaties bijwoont in Brussel waar zich ook de Europese instellingen bevinden, is het aannemelijk dat Iraanse surveillance technieken, ontplooid in de Europese hoofdstad, hem inderdaad ook reeds geïsoleerd hebben, of over hem reeds informatie hebben verzameld. Dit stelde verzoeker ook duidelijk in de begeleidende brief van zijn raadsman, dd. 13.12.2022.

De informatie in deze rapporten onderschat echter in aanzienlijke mate de huidige repressie en surveillance activiteiten van de Iraanse staat aangezien de huidige toestand ernstig verslechterd is sinds september 2022. Hiermee dient het Commissariaat-Generaal rekening te houden, wat zij echter nalaat.

Op die wijze beoordeelt zij niet op zorgvuldige wijze dit nieuw element.

(...)

In casu, is duidelijk dat voor het ogenblik zeer onduidelijk is hoe ver het Iraanse regime in zijn repressie gaat.

Evident is alleszins dat dit een uitzonderlijke situatie is en niet zomaar op algemene informatie kan afgegaan worden van vóór deze opstoot van massale burgermanifestaties en extreem harde repressie.

Zo raadt begin januari 2023 het hoofd van het Duitse, Federale Bureau voor de Bescherming van de Grondwet Iraniërs in Duitsland aan niet terug te keren naar Iran:

(...)

Voor Iraniërs in België dient met andere woorden hetzelfde gezegd te worden als deze Duitse hoge ambtenaar verkondigde: op dit ogenblik kan niet zomaar aangenomen worden dat een terugkeer veilig is, en dit al zeker niet voor Iraniërs die deelnemen aan protesten.

Op de Iraanse nieuwssite die gebaseerd is in Londen, Iran International, wordt duidelijk dat deze woorden niet overdreven zijn. Zoals onderstaande passage aangeeft, wordt er op 7 januari 2023 bericht dat Iran protesten in het buitenland volgt en mensen zelfs in Europa bedreigt:

(...)

Ook de protestacties in België worden vernoemd op deze zender die door het regime als een bedreiging voor de Islamitische Republiek wordt aanzien en met zekerheid van nabij wordt gevolgd door de Iraanse overheidsdiensten:

(...)

Dat Iraanse activisten in de EU, het VK, de VS of Canada worden gevolgd en in sommige gevallen zelfs gedood, was reeds geweten. In huidige omstandigheden neemt deze dreiging alleen maar toe, minstens dient dit diepgaand onderzocht te worden.

Er kan dan ook niet vanuit gegaan worden dat verzoeker die actief deelneemt aan Iraanse protesten in Brussel, niet bekend zou zijn bij de Iraanse autoriteiten en dat hij geen vervolging riskeert in geval van terugkeer. Als sommige manifestanten zelfs in het buitenland worden bedreigd, is dit geheel niet uit te sluiten. Actuele landeninformatie laat dit inderdaad niet toe. De huidige protesten zijn uitzonderlijk en bedreigen het regime wat dus brede acties van vervolging van hun kant met zich meebrengt. Dit wordt ook vastgesteld in de feiten.

Des te meer geldt dit voor verzoeker die als ex-medewerker van het cultureel fonds 'Bonyad Farangi Emamat' reeds een verhoogde zichtbaarheid heeft, minstens dient dit onderzocht te worden. Verzoeker herhaalt dat het CGVS niet betwist dat hij voor deze overheidsinstantie heeft gewerkt.

Er lijkt dan ook sprake te zijn van een onwil van het CGVS om te willen inzien dat verzoeker doorheen zijn verklaringen en neergelegde stukken heeft trachten duidelijk te maken dat hij een vrees voor vervolging koestert in geval van terugkeer naar Iran omwille van het deelnemen op geregelde basis aan politieke protestmanifestaties in België tegen het extreem overheidsgeweld in Iran dat sinds september opklaaide. Verzoeker beklemtoont dat dit van een ongeziene grootte is in de recente Iraanse geschiedenis. Verzoeker voegt nog enkele informatie toe die hij zelf volgt op sociale media en waaruit blijkt hoe groot het geweld en de represailles van het regime zijn op dit ogenblik (stuk 3). Deze informatie bevestigt ook hoe het regime manifestaties in het buitenland volgt en aanhangers van het protest bedreigt.

Uit enkele bijkomende foto's die hij neerlegt, blijkt zijn blijvende betrokkenheid bij het protest (stukken 4-5). Het gaat om een manifestatie voor de Iraanse ambassade op 23 december 2022 en één aan het Centraal-station Brussel op 7 januari 2023.

Stuk 5 betreft een video still waarop verzoeker te zien is bij de manifestatie op 7 januari 2023 waarvan een verslag werd uitgezonden op BBC NEWS als ook op de in Londen gevestigde Manoto TV (stuk 4)."

Verder voert verzoeker aan:

"Daarenboven wordt de beslissing tot niet-ontvankelijkheid duidelijk gebaseerd op argumenten ten gronde. Dit kan niet aanvaard worden in het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het volgend verzoek." Verzoeker geeft in dit kader een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming. Voorts betoogt hij:

"Toegepast op het voorliggende verzoek dient vastgesteld dat manifest nieuwe feiten en gegevens zijn aangebracht, zijnde de gewijzigde situatie in Iran na de afsluiting van de vorige aanvraag van verzoekende partij als ook zijn aanwezigheid op politieke manifestaties die het geweld van het Iraanse regime veroordelen.

Daarnaast stelt verzoeker dat hij een verhoogde zichtbaarheid heeft aangezien hij voor zijn vlucht uit Iran in februari 2020 werkte voor een cultureel fonds en in contact stond met hoge overheidsfunctionarissen. Het CGVS aanvaardt deze elementen niet omdat het meent dat verzoeker niet specifiek in beeld komt als activist, doch slechts één van de vele betogers.

Bovenstaand is reeds duidelijk gemaakt dat de verwerende partij zich hiervoor baseert op niet-actuele informatie. Dat het Iraanse regime repressiever is want bedreigd in zijn voortbestaan, wordt immers niet mee opgenomen in de beoordeling. In niets van de motivering blijkt dat de verwerende partij rekening houdt met de uitzonderlijk precaire toestand waarin het land zich bevindt. Zo stelt zij dat verzoeker een rapport van de Britse Home Office eenzijdig leest en geeft hierbij aan dat het rapport vermeldt dat het onduidelijk is hoever de reikwijdte van het monitoren van manifestaties (in het Verenigd Koninkrijk) gaat. Het dient minstens onderzocht te worden hoe deze reeds zorgwekkende situatie van monitoring is geëvolueerd na het uitbreken van de manifestaties en het uiterst gewelddadig optreden van het sinds kort in zijn voortbestaan bedreigde regime in Iran.

Het CGVS weigert dus aan te nemen dat dit rapport an sich vermoedelijk reeds achterhaald is of de situatie beter voorstelt dan deze is aangezien het rapport ruim een half jaar vóór de buitensporige en grootschalige uitbraak van geweld is opgesteld, minstens dient dit onderzocht te worden.

Aangaande de andere bronnen stelt verzoeker eveneens dat deze niet langer actueel zijn. De toon lijkt te suggereren dat deze zijn opgesteld vóór september 2022. Echter preciseert het CGVS niet duidelijk van wanneer die landeninformatie dateert.

Aangaande de manifestaties in België wenst verzoeker bovendien aan te geven dat deze in relatief beperkt kring plaatsvinden. Dit blijkt ook zonder meer uit het neergelegde beeldmateriaal tijdens de procedure van zijn volgend verzoek.

Eenvoudig stellen dat verzoeker niet geviseerd zal worden aangezien hij maar één van de velen is bij deze wereldwijde, Iraanse protesten getuigt dan ook opnieuw van een duidelijk gebrek aan degelijk onderzoek ten gronde. Het is naast foutief dus ook manifest onzorgvuldig om op die grond de nieuwe elementen onontvankelijk te verklaren.

Het is daarnaast ook zeer moeilijk om exact in te schatten wat de komende maanden zal gebeuren, laat staan dat de afgelopen maanden reeds verwerkt zijn in algemene landeninformatie. Dit maakt hoe dan ook deel uit van het onderzoek ten gronde wat, zoals blijkt uit voornoemde rechtspraak van het Hof van Justitie niet in de ontvankelijkheidsonderzoek kan gebeuren.

De beslissing tot niet-ontvankelijkheid dient dan ook minstens vernietigd te worden.

Dat verzoeker om opportunistische redenen zou manifesteren, kan om dezelfde reden niet gevolgd worden in deze fase. Hij ontkent dit ook formeel. Huidige situatie in Iran is historisch en het is dan ook ongerechtvaardigd om zonder onderzoek te stellen dat verzoeker manifesteert om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen."

Verzoeker besluit:

"Besluitend is zonder meer duidelijk dat het CGVS geen enkel onderzoek gevoerd heeft naar deze nieuwe elementen, terwijl verzoeker duidelijk had aangehaald dat hij deelneemt aan verschillende politieke manifestaties in België, dat de huidige Iraanse crisis uitzonderlijk is als ook het gebruikte geweld, dat deze manifestaties worden gevolgd door Iraanse (geheime) overheidsdiensten en dat hij als ex-medewerker van een overheidsinstantie een grotere zichtbaarheid heeft.

Overeenkomstig de hierboven uiteengezette beginselen, had het CGVS dit minstens moeten onderzoeken, en dus niet zonder actueel onderzoek kunnen besluiten dat hier geen elementen uit blijken die de kans op internationale bescherming groter maken. Het CGVS heeft hiermee op volstrekt onzorgvuldige wijze verzoekers volgende verzoek onderzocht."

Verzoeker voert verder aan:

"Ten slotte heeft het CGVS ook onzorgvuldig gehandeld doordat het heeft nagelaten verzoeker te horen, terwijl uit de motieven van de beslissing blijkt dat een verhoor noodzakelijk was om bepaalde elementen van verzoekers volgend verzoek te verduidelijken.

Zo stelt het CGVS het volgende (stuk 1, p. 5):

(...)

Het is evident dat verzoeker hiermee geen problemen kende toen hij nog in Iran woonde aangezien hij zich toen nog als gelovig beschouwde.

Minstens is het van belang in huidige context na te gaan hoe verzoeker tegenover het geloof staat en dit af te toetsen aan de concrete realiteit in Iran en de mogelijke gevolgen voor zijn persoon in geval van terugkeer, in combinatie met zijn profiel als politieke manifestant die zich duidelijk keert tegen het Iraanse regime.

Het getuigt van weinig zorgvuldigheid dat het CGVS geen verdere onderzoeksdaden heeft gesteld, zoals bijvoorbeeld verzoeker te horen.

Dit is bovendien strijdig met artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet dat stelt dat de verzoeker minstens eenmaal wordt opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

Paragraaf 2, 3° van deze bepaling laat enkel een uitzondering op dit principe toe in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming indien het CGVS van oordeel is dat het een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan DVZ verstrekte elementen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het niet mogelijk was voor het CGVS om tot een geldige beslissing te komen op basis alleen van de elementen verstrekt bij DVZ. De actuele situatie in Iran net als verzoekers afkeer voor het regime en al waar dit (ook religieus) voor staat, laten dit niet toe. Deze uitzondering kon dus geen toepassing vinden, en verzoeker had verhoord moeten worden over de nieuwe elementen die hij heeft aangebracht."

Verzoeker concludeert:

“Uit het geheel van deze elementen blijkt dat het CGVS niet voldaan heeft aan haar samenwerkingsplicht noch aan de zorgvuldigheidsplicht. Er werd namelijk geen rekening gehouden met het geheel van elementen ter ondersteuning van het volgend verzoek, en het CGVS heeft in het bijzonder nagelaten rekening te houden met actuele, algemene landeninformatie waar zij nochtans kennis van moet hebben. Ten slotte heeft het CGVS nagelaten verzoeker te verhoren, terwijl niet tot een geldige beslissing kon worden gekomen op grond van het dossier van DVZ alleen.

Hierdoor is de analyse van de nieuwe elementen die verzoeker heeft aangebracht, volstrekt onvoldoende.”

Verzoeker stelt op basis van het voorgaande:

“In hoofdorde, vraagt verzoeker dat de bestreden beslissing wordt hervormd en hem de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vw. wordt erkend, minstens dat hem de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vw. wordt toegekend.

In ondergeschikte orde, behoort het de beslissing te vernietigen daar:

- Er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4.

- Minstens dat geen werkelijk en behoorlijk onderzoek verricht is naar verzoekers vrees voor vervolging omwille onder meer van de actuele situatie in Iran en de regelmatige aanwezigheid van verzoeker op politieke manifestaties, en dat uw Raad niet beschikt over de nodige onderzoeksbevoegdheid om aan deze lacune tegemoet te komen.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“In hoofdorde:

Verzoeker de hoedanigheid toe te kennen van vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vw., minstens subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vw.

In ondergeschikte orde:

Ingevolge de bevoegdheid verleend door de Wet bij artikel 39/2 §1, tweede lid 3°, de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 08.12.2020 te vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4, in de zin van artikel 57/6, § 1 Vw.

In meest ondergeschikte orde:

Ingevolge de bevoegdheid verleend door de Wet bij artikel 39/2 §1, tweede lid 2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen omdat, nu nieuwe elementen aanwezig zijn, er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in artikel 39/2 §1, tweede lid, 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

“3) Informatie door verzoeker verzameld via sociale media;

4) Foto's manifestatie Iraanse Ambassade, dd. 23.12.2022;

5) Video still manifestatie Centraal-station Brussel, dd. 07.01.2023.”

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker kan vooreerst niet worden gevolgd waar hij op algemene wijze beweert dat het voor verweerder niet mogelijk was om te komen tot de bestreden beslissing op grond van de elementen die hij aan de DVZ verstrekke en waar hij verweerder verwijt dat hij in het kader van zijn huidige, volgende verzoek om internationale bescherming niet (opnieuw) werd gehoord over de actuele situatie in Iran en zijn afkeer voor het regime en alles waar dit regime (ook religieus) voor staat.

Vooreerst kan in dit kader worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekke elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn standpunt blijkt de stukken van het dossier, met name middels het begeleidend schrijven van zijn advocaat zoals opgenomen in het administratief dossier en de hierin aangehaalde informatie, zijn verklaringen zoals afgelegd in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden", de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn verklaring volgend verzoek en de mogelijkheden waartoe hij beschikte om zowel bij de DVZ als bij het CGVS de nodige bijkomende documenten en stukken neer te leggen, te dezen op nuttige wijze kenbaar heeft kunnen maken. In dit kader was het, gelet op de inhoud van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, aan verzoeker zelf om aan te tonen of aannemelijk te maken dat er te dezen nieuwe elementen zijn of voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verzoeker werd in dit kader bovendien expliciet op de hoogte gesteld van het gegeven dat het CGVS niet verplicht was om hem opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud en er werd uitdrukkelijk op gewezen dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn volgend verzoek om internationale bescherming bij de DVZ aan te brengen (administratief dossier, verklaring volgend verzoek).

Verzoeker, die blijkt de stukken van het dossier daarenboven zelf niet verzocht om door verweerder te worden gehoord en kennelijk naliet om benevens de hoger aangehaalde elementen nog bijkomende stukken, documenten of informatie aan verweerder over te maken, toont, mede gelet op het voorgaande, op generlei wijze aan dat of waarom verweerder hem *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Hij duidt ook niet concreet wat hij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel specifiek had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming. Dat "*een verhoor noodzakelijk was om bepaalde elementen van verzoekers volgend verzoek te verduidelijken*", wordt door verzoeker dan ook op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt.

Hoe dan ook had verzoeker de kans om middels het onderhavige verzoekschrift bijkomende verklaringen af te leggen, eventuele toevoegingen te doen en de nodige bijkomende stukken en informatie te verstrekken inzake zijn verzoek om internationale bescherming en heeft hij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook benut.

3.2. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij betoogt dat uit de inhoud van de bestreden beslissing zou kunnen worden afgeleid dat verweerder, ondanks dat er werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn onderhavig, volgend verzoek om internationale bescherming, de door hem aangereikte nieuwe elementen ten gronde zou hebben onderzocht.

Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat het niet ernstig is van verzoeker om voor te houden dat verweerder verder zou zijn gegaan dan een ontvankelijkheidsonderzoek en de aangereikte nieuwe elementen ten gronde zou hebben onderzocht. Verzoeker beticht verweerder elders in het voorliggende verzoekschrift immers zelf meermaals en expliciet van een totaal gebrek aan enig onderzoek en van een "*duidelijk gebrek aan degelijk onderzoek ten gronde*".

Bovendien repliceert verweerder inzake het voorgaande in diens nota met opmerkingen geheel terecht: "*Waar verzoeker vervolgens nog meent dat het Commissariaat-generaal zijn bevoegdheid heeft overschreden en een onderzoek ten gronde heeft gevoerd, gaat hij uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt en vervolgens een oordeel velt of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. Verzoeker toont niet aan dat de Commissaris-generaal zijn bevoegdheid overschreden heeft door de stukken te beoordelen die hij ter staving van zijn huidige verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd. Verweerder benadrukt in dit verband dat artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om de aangebrachte nieuwe elementen aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld. Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen indien er nieuwe elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die "de kans aanzienlijk groter maken" dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen "de kans aanzienlijk*

groter maken”, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen. Om hierover een oordeel te kunnen vellen, is het uiteraard noodzakelijk de door verzoeker bijgebrachte stukken en verklaringen te beoordelen. Er anders over oordelen, zou voormelde wetsbepaling alleen maar zinledig maken. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift heeft de Commissaris-generaal verzoekers volgend verzoek derhalve niet ten gronde onderzocht.”

De Raad treedt verweerder in deze repliek dan ook bij. Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat deze beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit deze beslissing en uit hetgeen in deze beslissing wordt gemotiveerd, kan niet worden afgeleid dat verweerder de neergelegde nieuwe elementen desalniettemin ten gronde zou hebben onderzocht.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkervijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormeld wetsartikel, wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht gesteld:

“Er dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming alsook dat van uw moeder en uw broer door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat jullie er niet in geslaagd waren om jullie vermeende problemen in Iran en vrees bij terugkeer naar Iran aannemelijk te maken. In beroep werd de beslissing die het CGVS had genomen voor u, uw moeder en uw broer door de RvV bevestigd. Jullie dienden geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u en/of uw broer betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen.”

Met betrekking tot de politieke activiteiten die verzoeker en diens broer sedert enkele maanden ontplooiden in België en op de sociale media, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht gesteld:

“Zo dient erop gewezen te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het land van oorsprong van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een nood aan internationale bescherming in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Betreffende uw volgend verzoek om internationale bescherming haalt u aan dat u in België politieke activiteiten ontwikkeld hebt waarbij u hebt deelgenomen aan enkele protestacties tegen het Iraanse regime alsook dat u op sociale media actief bent (verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 17 & 18). Dat u hebt deelgenomen aan enkele protestacties en dat u actief bent op sociale media wordt door het CGVS op zich niet betwist. Het blijkt genoegzaam uit de door u neergelegde foto's en videofragmenten (Verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 19). Echter dient te worden opgemerkt dat uw politieke activisme zijn aanvang pas vindt in september/oktober 2022 (verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 18) en in de context dat er niet alleen in Iran maar wereldwijd protesten tegen het Iraanse regime uitbraken. Nochtans bent u reeds sinds 28 februari 2020 in België en zijn er geen aanwijzingen dat u in de periode van februari 2020 tot september 2022 politieke activiteiten in België had ontwikkeld.

Op basis van de foto's en videofragmenten die u en uw broer voorleggen, kan voorts enkel en alleen worden afgeleid dat jullie sinds het uitbreken van de wereldwijde protesten in september 2022 en aldus in die context enkele malen hebben deelgenomen aan protestacties in België, onder meer aan de vrije universiteit van Brussel ter hoogte van de Iraanse ambassade en dat jullie tijdens de manifestaties slechts één van de vele andere manifestanten waren. Geenszins blijkt uit de foto's dat u of uw broer een vooraanstaande rol vervulden tijdens deze protesten waardoor jullie ten opzicht van de vele andere protestanten in het oog van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gesprongen. U haalde weliswaar aan dat u voor de Iraanse ambassade een vlag hebt verscheurd waarvan u naar eigen zeggen bewijs neerlegt op de USB-gegevensdrager, doch in deze dient te worden vastgesteld dat er op de USB in het geheel geen foto of videofragment is terug te vinden dat dit aantoont. Er is slechts een videofragment op terug te vinden van een Iraanse vlag die op de grond ligt waarover niet alleen u en maar overigens ook verschillende andere betogers wandelen.

Louter op basis van jullie deelname aan enkele manifestaties kan ook niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van jullie aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat jullie omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement geïdende zouden worden door diezelfde autoriteiten bij een eventuele terugkeer. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u en/of uw broer hebben dit echter niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Jullie brengen geen concreet elementen aan dat het tegendeel aantoont. Immers, de landeninformatie waarnaar uw advocaat verwijst is slechts van algemene aard en bovendien nogal selectief geciteerd. Zo wordt in de volgende paragraaf (6.2.3) van het rapport van het Britse Home Office eveneens vermeld dat het regime hoofdzakelijk focust op belangrijke personen alsook dat het volgens het rapport (punt 6.3.1) onduidelijk is hoever de reikwijdte van het monitoren van manifestaties (in het Verenigd Koninkrijk) gaat. Uit het rapport komt aldus geenszins naar voor dat alle Iraniërs in het buitenland door het regime gemonitord (kunnen) worden.

Dat u voorts ook actief bent op sociale media en u onder uw eigen naam naast kritische berichten aan het adres van het Iraanse regime ook foto's van uw deelnames aan de protesten in België post waarbij uw facebookprofiel en Instagramprofiel ook publiekelijk toegankelijk zijn, verandert evenmin de eerder gemaakte beoordeling van het CGVS en de RvV. Er dient te worden opgemerkt dat u op Facebook slechts honderdveertien vrienden hebt. Voorts blijkt dat enkel een foto van uzelf en zonder enige verdere politieke connotatie, geplaatst d.d. 26 februari 2020 negenentwintig likes krijgt. Uw kritische berichten en de foto's van uw deelname aan protesten daarentegen dateren vanaf 6 oktober 2022 – kort voor u uw volgende verzoek indiende – en genereren daarenboven slechts tussen de twee en de acht likes of commentaren. Ook op uw Instagram-account hebt u overigens slechts 165 volgers en gemiddeld genereren uw posts en berichten er slechts zesentwintig likes. Hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat u een invloedrijk persoon of activist op sociale media zou zijn. Wel in tegendeel, het feit dat uw bereik op sociale media uiterst beperkt blijkt te zijn en u pas kort voor uw volgende verzoek om internationale bescherming startte

met deze politiek-getinte online-activiteiten, doet vermoeden dat u eerder uit opportunistische redenen en in het kader van uw verzoek om internationale bescherming op een publiek toegankelijk forum en onder uw eigen naam foto's van uw aanwezigheid op de manifestaties plaatst. Zoals reeds vermeldt blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, hoe dan ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. U brengt wederom geen concreet element aan dat het tegendeel aantoonst. Immers voor wat betreft de informatie die door uw advocaat werd aangebracht, zijnde wederom een verwijzing naar het rapport van de Britse Home Office en het artikel 'trends in Iranian External assassination, surveillance and abduction plots' d.d. februari 2022, dient te worden opgemerkt dat dit wederom algemene landeninformatie betreft waaruit geenszins zonder meer blijkt dat uw sociale mediaprofielen worden gemonitord door het Iraanse regime. Bovendien geeft men in het vermeldde rapport van het Britse Home office evenzeer aan dat het onduidelijk is hoe grondig het Iraanse regime de inhoud van buitenlandse sociale media kan monitoren (6.4.1). Voorgaande ligt in de lijn van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat oppositieactiviteiten van Iraniërs in het buitenland kunnen worden opgevolgd door het Iraanse regime, doch dat dit waarschijnlijk enkel gebeurt met hogere profielen of zij die connecties hebben met de politieke oppositie in Iran zelf waarbij tevens blijkt dat het risico van een cyberdissident in exile recht evenredig is met de aard van de kritiek en het aantal volgers dat men heeft. Ook het loutere gegeven dat u in Iran voor de organisatie Bonyad Farhangi Emamat gewerkt hebt, is onvoldoende om aan te nemen dat u hierdoor een verhoogde zichtbaarheid zou hebben. De door u voorgehouden problemen ten gevolge uw werkzaamheden bij voormelde organisatie werden in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming immers als ongeloofwaardig beoordeeld. U legt twee prints en een fotokopie voor van uw voormalige werkgever waaruit moet blijken dat de man banden heeft met de hogere kringen en hij het regime ook steunt. Aangezien uw problemen in Iran ongeloofwaardig zijn, is het in het geheel niet aangetoond noch aannemelijk dat de man u zou laten monitoren zo hij al zou weten dat u in het buitenland bent. U brengt hiertoe bovendien opnieuw geen enkel concreet element aan.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk weet te maken dat u op basis van uw deelnames aan protesten in België noch op basis van uw onlineactiviteiten op sociale media in het vizier zou zijn van de Iraanse autoriteiten."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, gelet op de timing van deze politieke activiteiten en de vaststelling dat deze activiteiten slechts werden aangevat vlak voor het indienen van verzoekers onderhavig, volgend verzoek om internationale bescherming en het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekers broer, weldegelijk het vermoeden rijst dat de politieke activiteiten van verzoeker en diens broer in België zijn ingegeven vanuit kennelijk en louter opportunistische motieven. Gezien zij beide reeds enkele jaren in België verblijven, alhier reeds een verzoek om internationale bescherming afgewezen zagen en voorheen kennelijk nooit enige politieke interesse vertoonden, geen politieke activiteiten voerden en nergens melding maakten van enige politieke aspiraties, lijken verzoekers plotse politieke activiteiten en deze van zijn broer, die aanvingen eind september/begin oktober 2022 immers te zijn ingegeven vanuit het loutere oogmerk deze te kunnen aanwenden in het kader van zijn heden voorliggend, volgend verzoek om internationale bescherming. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker niet aantoonst of aannemelijk maakt dat hijzelf en/of zijn broer deze activiteiten sedert het indienen van zijn verzoekschrift en tot op heden zou(den) hebben verdergezet. Bovendien blijken noch verzoeker, noch diens broer te zijn aangesloten bij of te zijn geaffilieerd aan enige politieke organisatie of partij (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, nr.18; verklaring volgend verzoekers broer zoals opgenomen in de map 'landeninformatie in het administratief dossier, nr.18). Daarenboven kan noch uit de inhoud van de verklaringen van verzoeker of diens broer, noch uit de inhoud van het voorliggende verzoekschrift, noch uit de bij dit verzoekschrift gevoegde stukken worden afgeleid dat verzoekers rol en deze van zijn broer op de betreffende protestactie(s) deze van eenvoudige aanwezige en/of deelnemer zou hebben overstegen. Voorts weerlegt verzoeker de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen inzake zijn gedragingen op en het beperkte bereik van zijn sociale media niet. Aldus geeft verzoeker geen blijk van enige oprechte en ernstige betrokkenheid bij of associatie met de Iraanse oppositie en kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat verzoekers politieke engagement en activiteiten in België en dat van zijn broer zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde politieke overtuiging.

Dient voorts te worden opgemerkt dat verzoeker op generlei wijze aantoonst of aannemelijk maakt en niet één concreet element of gegeven aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten van zijn voormelde activiteiten in België daadwerkelijk op de hoogte zouden zijn gekomen of zouden

riskeren te komen; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat zij hem omwille hiervan zouden wensen te viseren of vervolgen.

In tegendeel met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, kan uit het geheel van de heden voorliggende landeninformatie verder hoegenaamd niet worden afgeleid dat het loutere gegeven aanwezig te zijn geweest bij en/of als eenvoudige deelnemer te hebben geparticipeerd aan enkele, zoals verzoeker bovendien zelf benadrukt, kleinschalige protestacties in België en een aantal regime-kritische berichten met een beperkt bereik te hebben gepost op de sociale media zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees in de vluchtelingenrechtelijke zin of nood aan internationale bescherming. In dit kader kan worden opgemerkt dat uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie, zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier, duidelijk en genoegzaam blijkt dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt. Verzoeker legde en legt voorts geen informatie neer die aan de voormelde landeninformatie afbreuk zou kunnen doen en toont niet aan dat de situatie in Iran sedert het opstellen van deze informatie dermate zou zijn gewijzigd dat eenieder die in België zou hebben deelgenomen aan enkele protestacties en die enkele berichten op zijn sociale media heeft geplaatst actueel zou riskeren om te worden gevisieerd of vervolgd door het Iraanse regime. Uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie, zoals aangehaald en geciteerd in het schrijven van zijn advocaat in het administratief dossier en in het voorliggende verzoekschrift, kan zulks namelijk geenszins worden afgeleid. Nergens uit deze informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten de wil, laat staan de capaciteiten, zouden hebben om eenieder die deelneemt aan één of meer protestacties of betogingen in het buitenland en die politiek getinte berichten met een beperkt bereik plaatst op zijn sociale media te identificeren, te viseren en te vervolgen. Uit deze informatie kan dan ook hoegenaamd niet worden afgeleid dat het louter zich inlaten, omwille van opportunistische motieven en zonder daarbij een prominente rol in te nemen, met dergelijke activiteiten in België, zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin bij een terugkeer naar Iran. Verweerder wordt dan ook integraal bijgetreden waar deze inzake het voorgaande in de bestreden beslissing met recht motiveert: *"Immers, de landeninformatie waarnaar uw advocaat verwijst is slechts van algemene aard en bovendien nogal selectief geciteerd. Zo wordt in de volgende paragraaf (6.2.3) van het rapport van het Britse Home Office eveneens vermeld dat het regime hoofdzakelijk focust op belangrijke personen alsook dat het volgens het rapport (punt 6.3.1) onduidelijk is hoever de reikwijdte van het monitoren van manifestaties (in het Verenigd Koninkrijk) gaat. Uit het rapport komt aldus geenszins naar voor dat alle Iraniërs in het buitenland door het regime gemonitord (kunnen) worden. (...) Immers voor wat betreft de informatie die door uw advocaat werd aangebracht, zijnde wederom een verwijzing naar het rapport van de Britse Home Office en het artikel 'trends in Iranian External assassination, surveillance and abduction plots' d.d. februari 2022, dient te worden opgemerkt dat dit wederom algemene landeninformatie betreft waaruit geenszins zonder meer blijkt dat uw sociale mediaprofielen worden gemonitord door het Iraanse regime. Bovendien geeft men in het vermeldde rapport van het Britse Home Office evenzeer aan dat het onduidelijk is hoe grondig het Iraanse regime de inhoud van buitenlandse sociale media kan monitoren (6.4.1). Voorgaande ligt in de lijn van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat oppositieactiviteiten van Iraniërs in het buitenland kunnen worden opgevolgd door het Iraanse regime, doch dat dit waarschijnlijk enkel gebeurt met hogere profielen".* Eveneens wordt verweerder bijgetreden waar deze met betrekking tot verzoekers betoog en de informatie zoals aangehaald en geciteerd in het verzoekschrift in diens nota met opmerkingen op geheel gerechtvaardigde wijze repliceert: *"Waar verzoeker in zijn verzoekschrift beweert dat de foto's die voegt bij zijn verzoekschrift (stuk 4) afkomstig zijn uit verslag van het in Londen gevestigde Manoto TV, kan dit op geen enkele wijze worden afgeleid uit de stukken die bij het verzoekschrift worden gevoegd. Verweerder dient dan ook vast te stellen dat dit een louter blote bewering betreft die geenszins in concreto wordt aangetoond door verzoeker. Verweerder stelt verder vast dat verzoeker een screenshot neerlegt van wat vermoedelijk (er wordt niet geduid van welk sociale mediakanaal deze screenshot afkomstig is) een verhaal (story) is op de Instagramaccount van BBC Persian (stuk 5). Verweerder stelt vast dat verzoeker hierop amper herkenbaar te zien is. Bovendien kan hier niet uit worden afgeleid dat verzoeker bij naam zou genoemd zijn. Er blijkt uit niets dat de autoriteiten in Iran verzoeker hieruit geïdentificeerd zouden hebben als zijnde een tegenstander van hun regime. Verzoeker voert tevens verschillende knipsels uit media artikelen toe (stuk 3) waarmee*

hij wenst aan te tonen dat de Iraanse autoriteiten de manifestaties in het buitenland volgen en de aanhangers van de protsten bedreigen. Verweerder stelt vast dat uit deze stukken geenszins blijkt dat elke deelnemer aan een betoging gevisieerd zal worden door de Iraanse autoriteiten, noch dat elke deelnemer aan een betoging in het buitenland omwille van deze deelname een gegronde vrees voor vervolging koestert bij terugkeer naar Iran. Tevens blijkt uit de screenshots van deze nieuwsartikelen dat de autoriteiten het mogelijks gemunt hebben op mensen die een leidinggevende rol spelen in de protesten in het buitenland ("play a role in leading up protests outside the country"), terwijl de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden heeft uiteen gezet dat dit in casu geenszins het geval blijkt te zijn. Ook de nieuwe stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, tonen geenszins aan dat verzoeker een prominente, leidinggevende rol zou hebben opgenomen, aangezien het louter foto's betreffen van verzoeker die deelneemt aan een manifestatie. Gezien de situatie waarbij er reeds maandenlang wereldwijd protesten en manifestaties aangaande de situatie in Iran plaatsvinden waarbij zeer veel burgers aan deelnemen en er massaal over gerapporteerd wordt op sociale en klassieke mediakanalen, is het weinig plausibel dat de Iraanse autoriteiten verzoeker zouden geïdentificeerd hebben omwille van zijn deelname aan enkele betogingen en manifestaties in België."

Door eenvoudigweg te herhalen dat hij een verhoogde zichtbaarheid zou hebben omwille van zijn voormalige werkzaamheden voor de organisatie *Bonyad Farhangi Emamat*, doet verzoeker tot slot op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing. Verweerder repliceert in dit kader dan ook terecht: *"Evenmin toont verzoeker in concreto aan dat hij een verhoogde zichtbaarheid zou hebben omwille van zijn werk in het verleden bij een culturele organisatie. Zowel de Commissaris-generaal als de Raad hebben reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek geoordeeld dat er geen geloof kon gehecht worden aan de problemen die verzoeker ten gevolge van deze werkzaamheden zou hebben gekend in Iran, zoals terecht wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Verzoeker toont met zijn blote betoog, waarbij hij niet verder komt dan speculeren dat de surveillance technieken van de Iraanse autoriteiten dermate ontwikkeld zijn dat zij verzoeker zeker zouden geïdentificeerd hebben, het tegendeel niet aan."*

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst politieke activiteiten tegen het Iraanse regime zal ontplooien, dat hij zich aldaar als tegenstander van het Iraanse regime zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar informatie over de situatie voor tegenstanders van het regime in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie niet volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In zoverre verzoeker daarnaast aanhaalde en in het verzoekschrift herhaalt dat hij heden niet langer de islam zou praktiseren, wordt in de bestreden beslissing voorts op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Wat betreft uw bewering als moslim te zijn geboren doch dat u op heden – en sinds ongeveer augustus 2022 geen religie meer hebt (verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 9), dient allereerst te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige vrees omwille van uw areligieuze overtuigingen koestert bij terugkeer naar Iran noch dat u hierdoor problemen hebt gekend (verklaring volgend verzoek d.d. 14 december 2022, vraag 17, 18, 19 & 20). In dit verband kan tevens gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, waaruit blijkt dat Iran een heel gevarieerde samenleving is met zowel een grote groep conservatieven als seculieren. De Iraanse samenleving kent meer en meer atheïsten en bij een groot deel van de bevolking wordt dit ook meer aanvaard. Religie speelt in het dagelijkse leven van vele Iraniërs niet zo'n grote rol. Veel Iraniërs nemen niet meer deel aan het vrijdaggebed. Het niet deelnemen aan het gebed zal dan ook weinig waarschijnlijk leiden tot de verdachtmaking dat iemand atheïst is. Niettegenstaande in de strafwet verschillende bepalingen terug te vinden zijn die atheïsme kunnen strafbaar stellen, zijn er in de praktijk geen zaken bekend waarin iemand enkel en alleen wordt beschuldigd atheïst te zijn. Dit heeft onder meer te maken met het feit dat het weinig of niet gebeurt dat iemand zich in Iran openlijk zal uiten als atheïst. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas, kan er dan ook niet aangenomen worden dat de autoriteiten op de hoogte zijn van het feit dat u geen geloof aanhangt of dat u zich in de toekomst aldus zal uiten."

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij voert ter weerlegging van deze motieven en de informatie waarop deze motieven schragen blijkens een lezing van het verzoekschrift immers niet één concreet en dienstig argument aan. Verzoeker vergenoegt zich er in dit kader namelijk toe op algemene, niet-gestaafde en ongefundeerde wijze te beweren dat het in de huidige context van belang zou zijn om *“na te gaan hoe verzoeker tegenover het geloof staat en dit af te toetsen aan de concrete realiteit in Iran en de mogelijke gevolgen voor zijn persoon in geval van terugkeer”*. Verzoeker laat echter na om in dit kader zelf ook maar enige verdere, concrete en nuttige informatie te verstrekken. Hij legt inzake zijn geloofsbeleving en de mogelijke, hiermee gepaard gaande risico's, immers geen bijkomende verklaringen af. Evenmin legt hij in dit kader relevante informatie neer of reikt hij ook maar enig ander bijkomend gegeven aan dat een ander licht zou kunnen werpen op of afbreuk zou kunnen doen aan deze motieven en informatie. Verzoeker beperkte en beperkt zich inzake zijn vermeende areligieuze overtuiging tot de algemene, niet-gestaafde, blote en ongefundeerde bewering dat hij zichzelf niet langer als religieus zou beschouwen. Verzoeker laat na om hierover enige verder, concrete en precieze duiding te verstrekken. Hij laat aldus na om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde overtuiging zou hebben besloten om de islam niet langer te praktiseren of aan te hangen. Daarenboven kan in dit kader worden opgemerkt dat ook het tijdstip waarop verzoeker plots aanhaalt zijn religieuze overtuiging te hebben gewijzigd laat vermoeden dat ook deze beweerdelijk gewijzigde overtuiging van een louter en kennelijk opportunistisch karakter is. Verzoeker beschouwde zichzelf immers reeds decennialang als moslim. Bovendien omschreef hij zichzelf nog als dusdanig tijdens zijn vorige verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, map eerste aanvraag, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3; verklaring DVZ, nr.9) en haalde hij nergens gedurende dit eerdere verzoek om internationale bescherming aan dat hij zich niet langer goed voelde bij zijn religie, dat hij zijn religieuze overtuiging in vraag stelde en/of dat hij zinnens was van religieuze overtuiging te veranderen. Dat verzoeker heden beweert dat hij zichzelf sedert augustus 2022 plots niet meer als religieus beschouwde, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen en duidt erop dat hij deze bewering vanuit kennelijk en louter opportunistische motieven, en met als enig oogmerk deze te kunnen aanwenden in het kader van zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming en eventueel een verblijfsstatus te bekomen, opwerpt. Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker op generlei wijze aan dat zijn huidige geloofsbeleving en de actuele situatie in Iran van zulke aard zouden zijn dat hij aldaar zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd omwille van zijn areligieuze houding en blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

Betreffende de medische problemen van verzoekers moeder en broer en hun nood aan ondersteuning, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Voor wat betreft het medisch attest aangaande uw moeder alsook wat betreft de medische attesten aangaande uw broer A.S. (...) waaruit moet blijken dat hij psychische problemen kent en uw ondersteuning nodig heeft, dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat uw moeder u nodig zou hebben om haar in haar medische problemen bij te staan, een motief is dat geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling dat u in België wil verblijven om voor uw moeder te zorgen. Het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.”

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven zij onverminderd gelden. Verzoeker toont in dit kader verder niet aan dat de aangevoerde medische problemen in hoofde van zijn moeder en/of zijn broer in hunner en/of zijner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij of zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin toont hij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat verzoekers voormelde familieleden zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige tot slot eveneens geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Tot slot dient te worden opgemerkt dat u en uw broer reeds een kopie van de eerste pagina uit jullie paspoorten hebben voorgelegd in het kader van jullie eerste verzoek. Deze kunnen hoogstens jullie

identiteit en nationaliteit staven dewelke overigens niet wordt betwist. In deze kan wel nog worden aangehaald dat uw Iraans paspoort en dat van uw broer, en meer bepaald het ontbreken van jullie originele paspoorten, reeds werd besproken tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming waarbij werd geconcludeerd dat u naar alle waarschijnlijkheid uw werkelijke paspoort achterhield teneinde de informatie die erin vervat zit, verborgen te houden."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT